

Imaju li radnici

„privilegiju“ da smeju da

štrajkuju?

Izvor: N1, 15.07.2017.

Autor: Maja Nikolić.-

U ovom trenutku, najmanje 3.000 radnika je u štrajku. Umesto da pomognu u posredovanju između radnika i poslodavca, vlasti poručuju da su, zbog serije štrajkova koji drmaju Srbiju, neki investitori odlučili su da se povuku.

Profesori radnog prava kažu da je takva politika države potpuno pogrešna, jer radnici imaju pravo da štrajkom traže bolje uslove rada, a ne da ih vlasti, dodaju iz sindikata, tretiraju kao jeftinu i obesravljenju radnu snagu.

„Mi smo ono što stvaramo“ – slogan kragujevačkog Fijata više nego ikad odražava pravo stanje stvari, jer skoro 20 dana radnici Fijata, umesto automobila, stvaraju bolje uslove za rad – štrajkujući.

Dogorelo je i Gorenju – čiji zaposleni proizvode rashladne uređaje, a da, paradoksalno, njih same nema šta da rashladi na 40 stepeni koliko je, žale se, u halama u kojima rade.

Tako je u Valjevu, dok u Smederevskoj Palanci fabričke hale Goše odavno ne rade. Oni koji proizvode šinska vozila, nateranu su da sednu na prugu, jer od plate ni „p“.

Tri fabrike, skoro 3000 radnika, jedna stvar povezuje, kaže sagovornica N1 – zvuci njihovih praznih stomaka čuju se jače od onih s malih ekrana o Srbiji u koju strani investitori hrle, sve nudeći fenomenalne uslove za rad.

„Imamo jednu propagandu koja ide iz Vlade Srbije jer se stranim investitorima neprekidno šalje poruka: Dođite u

Srbiju, daćemo vam sve, a zauzvrat, dobićete bagatelnu radnu snagu, ništa ne brinite, sindikati nisu mnogo jaki, određene držimo pod kontrolom, tu neće biti nekog bunta, izvući ćete iz Srbije ekstra profit. I to je moglo da ide neko vreme, izjavila je Ranka Savić iz Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata.

A onda je „jeftina“ radna snaga rešila da pokaže da je snaga, a ne samo jeftina. Pred „tihim pritiskom“ predsednika i premijerke da obustave štrajk, radnici ne bi trebalo da pokleknu - konstatuje profesor Pravnog fakulteta Union, jer da, štrajk je legitimno sredstvo borbe, zakonom i ustavom zagarantovano.

„Čini mi se da, u slučaju sloma štrajka, alternativa ne postoji i da će se onda nastaviti sa još gorim izrabljivanjem radnika i uskraćivanjem njihovih osnovnih prava, što će nas do kraja dovesti do toga da učestvujemo u jednoj trci do dna, gde neprestano pomeramo tu donju granicu koliko mi sami sebe možemo da prodamo kao jeftinu i obespravljenu radnu snagu“, kaže Mario Reljanović, profesor radnog prava Pravnog fakulteta Union.

Zbog pobune radnika, najviše, čini se, žali država, jer kažu, uplašeni štrajkovima, odoše im investitori. Otud ironični komentar predsednice slobodnih i nezavisnih sindikata.

„Pa ti strani investitori su toliko hrlili, onako u buljucima su stajali na granici sa Srbijom, da ovaj mali radnički, početni bunt za ista može da ih spreči da dođu“, rekla je Ranka Savić.

„Pogrešna je politika da samo ako ćutimo, pognute glave, da smo mi dobri kao zemlja za investitore“, rekao je Reljanović.

Ne odlaze investitori zbog štrajkova, zaključuje sagovornik N1, a primeri Poljske i Slovačke to potvrđuju. Tamošnji radnički bunt doveo je do većih plata i boljih uslova za rad, zato seriji ovdašnjih štrajkova želi isto - da se nastavi.